

Nr 58

Bevillningsutskottets betänkande med anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m. jämte motioner.

Propositionen

Hemställan

Kungl. Maj:t har i propositionen 1969:99 föreslagit riksdagen att anta därvid fogade förslag till

- 1) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 2) förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt;
- 3) förordning om ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning;
- 4) förordning om befrielse från skattskyldighet vid fusion inom stads- hypoteks- och bostadskreditinstitutionerna, m. m.;
- 5) förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt;
- 6) förordning om ändring i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper;
- 7) förordning om ändring i stämpelskatteförordningen den 21 maj 1964 (nr 308).

Huvudsakligt innehåll

I propositionen föreslås ändrade beskattningsregler i anslutning till 1968 års riksdagsbeslut om samordnad banklagstiftning. Förslagen syftar till en likabehandling i beskattningshänseende av affärsbanker, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa och ekonomiska föreningar som ingår i jordbrukskasserörelsen. I denna avsikt föreslås att skattesatsen för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa och jordbrukskasserörelsen vid den statliga beskattningen höjs till 40 % och att sparbankernas rätt till viss avdragsgill avsättning till reservfond slopas.

Vidare föreslås att skatteplikt inte skall uppkomma med anledning av den fusion som skett enligt förordningen den 6 december 1968 (nr 575) om fusion inom stadshypoteks- och bostadskreditinstitutionerna.

Författningsförslagen

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 29 § 3 mom., punkt 9 av anvisningarna till 29 § och punkt 5 av anvisningarna till 35 § kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

29 §.

3 m o m. För sparbank må avdrag ske för belopp, som avsatts till reservfond, i den mån avsättningen är nödvändig för uppbringande av sparbankens fonder till det enligt gällande lag i förhållande till sparbankens inlåning erforderliga minsta belopp eller, i förekommande fall, till det belopp, som skolat minst erfordras, därest från sparbankens fonder avdragits säkerhetsfonder, under de tio första räkenskapsåren efter sparbankens bildande, grundfond. Sparbank må jämväl åtnjuta avdrag för bidrag till sparbankernas säkerhetskassa.

3 m o m. Sparbank må göra avdrag för bidrag till sparbankernas säkerhetskassa.

Sparbankernas säkerhetskassa — — — till sparbankerna.

Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och hypoteksförening må avdraga belopp, som avsatts till reserv- eller säkerhetsfond, i den mån avsättningen är nödvändig för uppbringande av fonden till ett belopp motsvarande två procent av inrättningens skulder.

Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och landshypoteksförening må avdraga belopp, som avsatts till reservfond, i den mån avsättningen är nödvändig för uppbringande av fonden till ett belopp motsvarande två procent av inrättningens skulder.

Svenska bostadskreditkassan och bostadskreditförening må avdraga belopp, som avsatts till reserv- eller säkerhetsfond, i den mån avsättning-

Stadshypoteksförening må avdraga belopp, som avsatts till säkerhetsfond, i den mån avsättningen är nödvändig för att uppbringa fonden till

¹ Senaste lydelse av 29 § 3 mom. se 1942:274, av punkt 9 av anvisningarna till 29 § se 1951:324 och av punkt 5 av anvisningarna till 35 § se 1964:54.

(Nuvarande lydelse)

en är nödvändig för *uppbringande av fonden till ett belopp motsvarande i fråga om kassan tre och såvitt gäller förening sex* procent av *inrättningens* skulder.

(Föreslagen lydelse)

ett belopp motsvarande *två och en halv* procent av *föreningens* skulder.

Anvisningar

till 29 §.

9. Såsom speciella för rörelse utgående skatter eller avgifter till det allmänna må nämnas vissa tillverkningskatter, stämpelavgifter, tull- och hamnumgälder, *nöjesskatt* m. m. dyl. Däremot få svenska allmänna skatter icke avdragas (se 20 §).

9. Såsom speciella för rörelse utgående skatter eller avgifter till det allmänna må nämnas vissa tillverkningskatter, stämpelavgifter, tull- och hamnumgälder m. m. dyl. Däremot få svenska allmänna skatter icke avdragas (se 20 §).

till 35 §.

5. Skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust skall i intet fall anses uppkomma, då aktiebolag övertager tillgångar genom fusion, som i 28 § 3 mom. första stycket avses. Har moderbolag avyttrat egendom, som bolaget genom sådan fusion övertagit från dotterbolag, skall vid bedömandet av frågan om skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust uppkommit så anses, som om moder- och dotterbolag utgjort en skattskyldig. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning vid sådan fusion mellan föreningar, som i 28 § 3 mom. andra stycket avses, och vid fusion mellan sparbanker enligt 78 § lagen den 3 juni 1955 om sparbanker samt då ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag.

5. Skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust skall i intet fall anses uppkomma, då aktiebolag övertager tillgångar genom fusion, som i 28 § 3 mom. första stycket avses. Har moderbolag avyttrat egendom, som bolaget genom sådan fusion övertagit från dotterbolag, skall vid bedömandet av frågan om skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust uppkommit så anses, som om moder- och dotterbolag utgjort en skattskyldig. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning vid sådan fusion mellan föreningar, som i 28 § 3 mom. andra stycket avses, och vid fusion mellan sparbanker enligt 78 § lagen den 3 juni 1955 om sparbanker samt då *ett bankaktiebolags hela bankrörelse övertagits av ett annat bankbolag eller* ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestämmelserna i 29 § 3 mom. första stycket i dess nya lydelse skall tillämpas första gången vid 1972 års taxering. Äldre bestämmelser i denna del äger dock alltjämt tillämpning vid eftertaxering för år 1971 eller tidigare år. Övriga bestämmelser tillämpas första gången vid 1970 års taxering. Motsvarande äldre bestämmelser äger alltjämt tillämpning vid eftertaxering för år 1969 eller tidigare år.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig
inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 2 §, 4 § 1 mom. och 10 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Om vad — — — beräknade nettointäkten.

Har sådan fusion mellan aktiebolag eller föreningar ägt rum, som i 28 § 3 mom. första eller andra stycket kommunalskattelagen avses, skall restituerad, avkortad eller avskriven skatt, som enligt vad ovan sagts skulle hava utgjort skattepliktig intäkt för dotterbolaget eller den överlåtande föreningen, utgöra skattepliktig intäkt för moderbolaget eller den övertagande föreningen. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning vid fusion mellan sparbanker enligt 78 § lagen den 3 juni 1955 om sparbanker samt då ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag och beloppet i fråga icke uppgivits till beskattning hos det överlåtande bolaget.

Har sådan fusion mellan aktiebolag eller föreningar ägt rum, som i 28 § 3 mom. första eller andra stycket kommunalskattelagen avses, skall restituerad, avkortad eller avskriven skatt, som enligt vad ovan sagts skulle hava utgjort skattepliktig intäkt för dotterbolaget eller den överlåtande föreningen, utgöra skattepliktig intäkt för moderbolaget eller den övertagande föreningen. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning vid fusion mellan sparbanker enligt 78 § lagen den 3 juni 1955 om sparbanker samt då *ett bankaktiebolags hela bankrörelse övertagits av ett annat bankbolag* eller ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag och beloppet i fråga icke uppgivits till beskattning hos det överlåtande bolaget.

4 §.

1 m o m. Från sammanlagda — — — fråga är.

Skattskyldig, som — — — kommunalskattelagen sägs.

Avdrag enligt — — — 3 mom.

Har sådan fusion mellan aktiebolag eller föreningar ägt rum, som i

Har sådan fusion mellan aktiebolag eller föreningar ägt rum, som i

¹ Senaste lydelse av 2 § se 1966:275, av 4 § 1 mom. se 1968:421 och av 10 § 2 mom. se 1959:295.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

28 § 3 mom. första eller andra stycket kommunalskattelagen avses, äger moderbolaget eller den övertagande föreningen åtnjuta avdrag för sådan dotterbolagets eller den överlåtande föreningens skatt, vilken enligt första stycket skulle hava varit avdragsgill för dotterbolaget eller den överlåtande föreningen. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning vid fusion mellan sparbanker enligt 78 § lagen den 3 juni 1955 om sparbanker samt då ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag och det överlåtande bolaget avstår från att yrka avdraget i fråga.

28 § 3 mom. första eller andra stycket kommunalskattelagen avses, äger moderbolaget eller den övertagande föreningen åtnjuta avdrag för sådan dotterbolagets eller den överlåtande föreningens skatt, vilken enligt första stycket skulle hava varit avdragsgill för dotterbolaget eller den överlåtande föreningen. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning vid fusion mellan sparbanker enligt 78 § lagen den 3 juni 1955 om sparbanker samt då ett *bankaktiebolags hela bankrörelse övertagits av ett annat bankbolag* eller ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag och det överlåtande bolaget avstår från att yrka avdraget i fråga.

10 §.

2 m o m. Den statliga inkomstskatten utgör:

a) för svenska aktiebolag, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 1 mom.:

a) för svenska aktiebolag, *sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, ekonomiska föreningar som ingå i jordbrukskasserörelsen*, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 1 mom.:

fyrtio procent — — — — — här nedan;

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sambruksföreningar ävensom för *sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa*, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar, *svenska bostadskreditkassan och bostadskreditföreningar*:

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än *sådana, som ingå i jordbrukskasserörelsen, och sambruksföreningar* ävensom för Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och hypoteksföreningar:

trettiotvå procent — — — beskattningsbara inkomsten;

c) för försäkringsanstalter, — — — beskattningsbara inkomsten.

Vid tillämpningen — — — å livförsäkringsrörelsen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestämmelserna i 10 § 2 mom. i dess nya lydelse skall tillämpas första gången vid 1971 års taxering. Äldre bestämmelser i denna del äger dock alltjämt tillämpning vid eftertaxering för år 1970 eller tidigare år. Övriga bestämmelser tillämpas första gången vid 1970 års taxering. Motsvarande äldre bestämmelser äger alltjämt tillämpning vid eftertaxering för år 1969 eller tidigare år.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder
för konjunkturutjämning

Härigenom förordnas, att 3, 5, 10, 17, 18 och 22 §§ samt anvisningarna till 3 § förordningen den 27 maj 1955 om investeringsfonder för konjunkturutjämning¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

Avdrag för — — — rörelse, fyrtio procent av årsvinsten.
Har till — — — högst fyrtio procent av årsvinsten.

Avdrag enligt denna förordning må åtnjutas allenast därest ett belopp motsvarande, för aktiebolag, fyrtiosex procent och, för ekonomisk förening *samt sparbank*, fyrtio procent av den gjorda avsättningen inbetalats å särskilt konto (konto för investering i skogsbruk respektive i rörelse) i riksbanken.

Avdrag enligt denna förordning må åtnjutas allenast därest ett belopp motsvarande, för aktiebolag, *sparbank och ekonomisk förening som ingår i jordbrukskasserörelsen*, fyrtiosex procent och, för *annan* ekonomisk förening, fyrtio procent av den gjorda avsättningen inbetalats å särskilt konto (konto för investering i skogsbruk respektive i rörelse) i riksbanken.

(Se vidare anvisningarna.)

(Se vidare anvisningarna.)

5 §.

Å konto — — — — — §§ stadgas.

Sedan fem år förflutit från ingången av det kalenderår varunder inbetalningen verkställdts, äger företaget att efter uppsägning hos riksbanken uttaga högst trettio procent av det ursprungligen inbetalda beloppet eller, i förekommande fall, av vad därav återstår efter återbetalning enligt 18 §. Det belopp som sålunda ifrågakommer till uttag efter uppsägning skall minskas med vad som må hava återbetalats enligt

Sedan fem år förflutit från ingången av det kalenderår varunder inbetalningen verkställdts, äger företaget att efter uppsägning hos riksbanken uttaga högst trettio procent av det ursprungligen inbetalda beloppet eller, i förekommande fall, av vad därav återstår efter återbetalning enligt 18 §. Det belopp som sålunda ifrågakommer till uttag efter uppsägning skall minskas med vad som må hava återbetalats enligt

¹ Senaste lydelse av 3, 5, 10, 17, 18 och 22 §§ samt av anvisningarna till 3 § se 1963:215.

(Nuvarande lydelse)

17 och 22 §§ eller överförts till annat företags konto för investering enligt 20 § 2 mom. Har uttag efter uppsägning skett, åligger det riksbanken att lämna underrättelse därom till arbetsmarknadsstyrelsen samt, för att tillställas vederbörande taxeringsmyndighet, länsstyrelsen. Särskild underrättelse skall lämnas för varje i 3 § angivet konto från vilket uttag skett samt innehålla uppgift om företagets namn och adress ävensom det uttagna beloppets storlek med angivande jämväl av, för aktiebolag, hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter den 30 juni 1960, samt, för ekonomisk förening, hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter nämnda dag men före den 1 juli 1963.

Vad i ————— — annat företag.

När medel ————— senare insättningar.

10 §.

Företag, som jämlikt 5 § andra stycket uttagit medel från konto för investering, skall det beskattningsår, varunder sådant uttag gjorts, av vederbörande investeringsfond för i 11 § angivet ändamål taga i anspråk ett så stort belopp att fyrtio procent därav eller, om aktiebolag uttagit medel som inbetalats efter den 30 juni 1960 eller ekonomisk förening uttagit medel som inbetalats efter nämnda dag men före den 1 juli 1963, fyrtiosex procent därav motsvarar det från kontot uttagna beloppet.

(Föreslagen lydelse)

17 och 22 §§ eller överförts till annat företags konto för investering enligt 20 § 2 mom. Har uttag efter uppsägning skett, åligger det riksbanken att lämna underrättelse därom till arbetsmarknadsstyrelsen samt, för att tillställas vederbörande taxeringsmyndighet, länsstyrelsen. Särskild underrättelse skall lämnas för varje i 3 § angivet konto från vilket uttag skett samt innehålla uppgift om företagets namn och adress ävensom det uttagna beloppets storlek med angivande jämväl av, för aktiebolag, hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter den 30 juni 1960, samt, för ekonomisk förening, hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter nämnda dag men före den 1 juli 1963. För ekonomisk förening som ingår i jordbrukskasserörelsen och för sparbank skall vidare angivas hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter den 30 juni 1963 och avsett beskattningsår som gått till ända före den 1 mars 1970.

— annat företag.

senare insättningar.

Företag, som jämlikt 5 § andra stycket uttagit medel från konto för investering, skall det beskattningsår, varunder sådant uttag gjorts, av vederbörande investeringsfond för i 11 § angivet ändamål taga i anspråk ett så stort belopp att fyrtio procent därav eller, om aktiebolag uttagit medel som inbetalats efter den 30 juni 1960, eller om ekonomisk förening uttagit medel som inbetalats efter nämnda dag men före den 1 juli 1963, eller om ekonomisk förening, som ingår i jordbrukskasserörelsen, eller sparbank uttagit medel vilka inbetalats för beskattningsår som gått till ända efter utgången av februari 1970, fyrtiosex procent därav motsvarar det från kontot uttagna beloppet.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

17 §.

Beslutar Kungl. Maj:t eller arbetsmarknadsstyrelsen att investeringsfond skall eller må helt eller delvis tagas i anspråk, skall i beslutet angivas den tid, under vilken ianspråktagandet skall ske, samt, därest beslutet avser investering för visst ändamål, uppgift härom ävensom uppgift huruvida investeringsavdrag enligt 16 § må åtnjutas. Beslutet skall tillställas, förutom det eller de företag varom fråga är, länsstyrelsen, för att överlämnas till vederbörande taxeringsmyndighet, samt riksbanken. Har beslut som nu sagts meddelats och är icke fråga om preliminärt beslut enligt 9 § 3 mom., äger företaget hos riksbanken från konto för investering utfå fyrtio procent *eller*, om aktiebolag uttager medel som inbetalats efter den 30 juni 1960 eller ekonomisk förening uttager medel som inbetalats efter nämnda dag men före den 1 juli 1963, *fyrtiosex procent* av det belopp av investeringsfonden som i enlighet med beslutet skall eller må tagas i anspråk.

Sedan utbetalning skett, skall riksbanken lämna underrättelse därom till arbetsmarknadsstyrelsen samt, för att tillställas vederbörande taxeringsmyndighet, länsstyrelsen, med angivande av *ej mindre* företagets namn och adress samt det utbetalade beloppets storlek *än även*, för aktiebolag, hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter den 30 juni 1960, och, för ekonomisk förening, hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter nämnda dag men före den 1 juli 1963, *även-*

Beslutar Kungl. Maj:t eller arbetsmarknadsstyrelsen att investeringsfond skall eller må helt eller delvis tagas i anspråk, skall i beslutet angivas den tid, under vilken ianspråktagandet skall ske, samt, därest beslutet avser investering för visst ändamål, uppgift härom ävensom uppgift huruvida investeringsavdrag enligt 16 § må åtnjutas. Beslutet skall tillställas, förutom det eller de företag varom fråga är, länsstyrelsen, för att överlämnas till vederbörande taxeringsmyndighet, samt riksbanken. Har beslut som nu sagts meddelats och är icke fråga om preliminärt beslut enligt 9 § 3 mom., äger företaget hos riksbanken från konto för investering utfå fyrtio procent av det belopp av investeringsfonden som i enlighet med beslutet skall eller må tagas i anspråk. *Aktiebolag, ekonomisk förening eller sparbank äger dock utfå fyrtiosex procent av nämnda belopp av investeringsfonden* om aktiebolag uttager medel som inbetalats efter den 30 juni 1960, eller om ekonomisk förening uttager medel som inbetalats efter nämnda dag men före den 1 juli 1963, *eller om ekonomisk förening, som ingår i jordbrukskasserörelsen, eller sparbank uttager medel vilka inbetalats för beskattningsår som gått till ända efter utgången av februari 1970.*

Sedan utbetalning skett, skall riksbanken lämna underrättelse därom till arbetsmarknadsstyrelsen samt, för att tillställas vederbörande taxeringsmyndighet, länsstyrelsen, med angivande av företagets namn och adress samt det utbetalade beloppets storlek *och* från vilket konto för investering uttag skett. *Vidare skall angivas* för aktiebolag hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter den 30 juni 1960, och för ekonomisk förening hur mycket av de uttagna medlen, som inbetalats efter

(Nuvarande lydelse)

som från vilket konto för investering uttag skett.

(Föreslagen lydelse)

nämnda dag men före den 1 juli 1963, samt för ekonomisk förening som ingår i jordbrukskasserörelsen även som för sparbank hur mycket av de uttagna medlen som avsett beskattningsår som gått till ända efter utgången av februari 1970.

Har förordnats — — — — — med beslutet.

18 §.

Har företag för visst beskattningsår å konto för investering inbetalt, då fråga är om aktiebolag, mer än fyrtiosex procent och, då fråga är om ekonomisk förening eller sparbank, mer än fyrtio procent av det belopp, vilket företaget avser att avsätta till investeringsfond eller för vilket vid taxeringen avdrag åtnjuts i enlighet med bestämmelserna i 3 §, skall länsstyrelsen, på framställning av företaget, förordna om återbetalning av det till kontot för mycket inbetalta beloppet. Vid återbetalning som nu sagts skola, om insättningar verkstälts vid olika tillfällen, tidigare för beskattningsåret gjorda inbetalningar tagas i anspråk före senare insättningar.

Har företag för visst beskattningsår å konto för investering inbetalt, då fråga är om aktiebolag, sparbank eller ekonomisk förening som ingår i jordbrukskasserörelsen, mer än fyrtiosex procent och, då fråga är om annan ekonomisk förening, mer än fyrtio procent av det belopp, vilket företaget avser att avsätta till investeringsfond eller för vilket vid taxeringen avdrag åtnjuts i enlighet med bestämmelserna i 3 §, skall länsstyrelsen, på framställning av företaget, förordna om återbetalning av det till kontot för mycket inbetalta beloppet. Vid återbetalning som nu sagts skola, om insättningar verkstälts vid olika tillfällen, tidigare för beskattningsåret gjorda inbetalningar tagas i anspråk före senare insättningar.

22 §.

Har investeringsfond helt eller delvis återförts till beskattning, skall länsstyrelsen, på framställning av företaget, förordna om återbetalning från vederbörligt konto för investering av ett belopp motsvarande fyrtio procent eller, om återbetalningen avser medel som aktiebolag inbetalat efter den 30 juni 1960 eller som ekonomisk förening inbetalat efter nämnda dag men före den 1 juli 1963, fyrtiosex procent av den återförda fondavsättningen i den mån medlen icke tidigare återgått till företaget. Förordnande som nu sagts må ej utan medgivande av vederbö-

Har investeringsfond helt eller delvis återförts till beskattning, skall länsstyrelsen, på framställning av företaget, förordna om återbetalning från vederbörligt konto för investering av ett belopp motsvarande fyrtio procent av den återförda fondavsättningen i den mån medlen icke tidigare återgått till företaget. För aktiebolag, ekonomisk förening och sparbank gäller härvid att — om återbetalningen avser medel som aktiebolag inbetalat efter den 30 juni 1960 eller som ekonomisk förening inbetalat efter nämnda dag men före den 1 juli 1963 eller som ekono-

(Nuvarande lydelse)

rande taxeringsintendent meddelas förrän taxeringen vunnit laga kraft.

(Föreslagen lydelse)

misk förening, som ingår i jordbrukskasserörelsen, eller sparbank inbetalat för beskattningsår som gått till ända efter utgången av februari 1970 — länsstyrelsen skall förordna om återbetalning från vederbörligt konto av ett belopp motsvarande fyrtiosex procent av den återförda fondavsättningen i den mån medlen icke tidigare återgått till företaget. Förordnande som nu sagts må ej utan medgivande av vederbörande taxeringsintendent meddelas förrän taxeringen vunnit laga kraft.

Anvisningar

till 3 §.

Med bruttointäkt — — — — — denna förordning.

Med årsvinst — — — — — från lagerinvesteringskonto.

Har investeringsfond — — — — — icke skett.

Har inbetalning å något i 3 § tredje stycket omförmält konto verkställt med lägre belopp än som svarar mot, för aktiebolag, fyrtiosex procent och, för ekonomisk förening eller sparbank, fyrtio procent av fondavsättningen, skall avdrag medgivas med ett så stort belopp att fyrtiosex respektive fyrtio procent därav motsvarar det inbetalta beloppet.

Har inbetalning å något i 3 § tredje stycket omförmält konto verkställt med lägre belopp än som svarar mot, för aktiebolag, *sparbank eller ekonomisk förening som ingår i jordbrukskasserörelsen*, fyrtiosex procent och, för *annan* ekonomisk förening, fyrtio procent av fondavsättningen, skall avdrag medgivas med ett så stort belopp att fyrtiosex respektive fyrtio procent därav motsvarar det inbetalta beloppet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1970 och tillämpas första gången vid avsättning till investeringsfond som avser beskattningsår för vilket taxering i första instans verkställs år 1971. Äldre bestämmelser äger dock alltså tillämpning vid eftertaxering för år 1970 eller tidigare år.

Förslag
till
Förordning
om befrielse från skattskyldighet vid fusion inom stadshypoteks-
och bostadskreditinstitutionerna, m. m.

Härigenom förordnas som följer.

Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, Svenska bostadskreditkassan, stadshypoteksförening och bostadskreditförening är befriade från skyldighet att erlägga skatt med anledning av fusion som skett enligt förordningen den 6 december 1968 (nr 575) om fusion inom stadshypoteks- och bostadskreditinstitutionerna. Övertagande kassa eller förening har vid taxering till statlig inkomstskatt rätt till avdrag för sådan den överlåtande kassans eller föreningens skatt, vilken enligt 4 § 1 mom. första stycket förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt skulle ha varit avdragsgill för den överlåtande kassan eller föreningen. Restituerad, avkortad eller avskrivnen skatt som enligt 2 § första stycket sistnämnda förordning skulle ha utgjort skattepliktig intäkt för den överlåtande kassan eller föreningen utgör skattepliktig intäkt för den övertagande kassan eller föreningen vid taxering till statlig inkomstskatt.

**Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om
statlig förmögenhetsskatt**

Härigenom förordnas, att 6 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

6 §.

1 m o m. Skyldighet att — — — — — i riket.

Medlem av — — — — — för förmögenhet.

För skattskyldiga, — — — — — meddelade föreskrifter.

Hypoteksföreningar, <i>bostadskreditföreningar</i> och jordbrukets kreditkassor äro frikallade från skattskyldighet för förmögenhet.	Hypoteksföreningar och jordbrukets kreditkassor äro frikallade från skattskyldighet för förmögenhet.
--	--

Utländska försäkringsanstalter — — — bedriven livförsäkringsrörelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1970. Äldre bestämmelser äger dock alltjämt tillämpning vid eftertaxering för år 1969 eller tidigare år.

¹ Senaste lydelse av 6 § 1 mom. se 1966:726.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående
en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper

Härigenom förordnas, att 3 § 2 mom. förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

<p>2. Stämpelplikt äger — — — räntefot och till enahanda eller lägre belopp;
d) vid köp av obligationer, som utfärdats eller garanterats av svenska staten, eller då vid överlåtelse av aktie eller obligation den ene kontrahenten är svenska staten eller svenska statsförvaltningen tillhörande allmänt verk eller styrelse, riksdagens verk, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, Svenska bostadskreditkassan, Svenska skeppshypotekskassan eller Skeppsfartens sekundärlånekassa;</p>	d) vid köp av obligationer, som utfärdats eller garanterats av svenska staten, eller då vid överlåtelse av aktie eller obligation den ene kontrahenten är svenska staten eller svenska statsförvaltningen tillhörande allmänt verk eller styrelse, riksdagens verk, Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, Svenska skeppshypotekskassan eller Skeppsfartens sekundärlånekassa;
e) vid utlämnande — — — — — sådant organ.	

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse av 3 § 2 mom. se 1965:129.

Förslag
till
Förordning
om ändring i stämpelskatteförordningen den 21 maj 1964 (nr 308)

Härigenom förordnas, att 22 § stämpelskatteförordningen den 21 maj 1964¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

22 §.

Skatteplikt föreligger icke för obligationer, som staten garanterar, ej heller för obligationer, som utfärdas av svensk kommun eller landstingskommun eller av Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, Svenska bostadskreditkassan, Svenska skeppshypotekskassan, Skeppsfartens sekundärlånekassa, Kommunkredit Aktiebolag eller Kommunlåneinstitutet Aktiebolag eller av svenskt aktiebolag med ändamål att idka belåning av fast egendom eller tomt-rätt.

Skatteplikt föreligger icke för obligationer, som staten garanterar, ej heller för obligationer, som utfärdas av svensk kommun eller landstingskommun eller av Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, Svenska skeppshypotekskassan, Skeppsfartens sekundärlånekassa, Kommunkredit Aktiebolag eller Kommunlåneinstitutet Aktiebolag eller av svenskt aktiebolag med ändamål att idka belåning av fast egendom eller tomträtt.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse av 22 § se 1965:122.

Motivering

Rörande motiveringen för förslagen hänvisar utskottet till propositionen.

Motioner i anslutning till propositionen

Yrkanden

- 1) de likalydande motionerna *I: 1062* av herr *Alexanderson m. fl.* och *II: 1225* av herr *Börjesson* i Glömminge, vari hemställts, att riksdagen avslår propositionen i vad avser 29 § 3 mom. kommunalskattelagen;
- 2) motionen *I: 1037* av herr *Brundin* vari hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till årets höstriksdag innebärande införande av samma skattesats för ekonomiska föreningar som nu gäller för aktiebolag.

Motivering

I: 1062 och II: 1225

Mot förslaget i propositionen om en enhetlig skattesats synes ingen erinran böra göras. När det gäller regeln om skattefrihet för viss fondavsättning gör emellertid de stora skillnaderna mellan de olika bankinstitutens konstruktion att någon parallellitet inte finns. En dylik fondavsättning i en sparbank kommer inte — som en fondemission i ett aktiebolag — någon särskild till godo, då avkastning på fondkapitalet till enskild ej ifrågakommer. Å andra sidan har affärsbankerna såsom aktiebolag en möjlighet till skattelättnad i samband med kapitalökning genom den s. k. Annell-lagen. Vid beskattningsreglernas utformning måste hänsyn tas till olikheterna mellan bankinstituten i fråga om kostnaderna för anskaffandet av eget kapital så att de ger ett likartat resultat i olika bankinstitut.

Affärsbankerna har möjligheten att utöver avsättning till reservfond skaffa kapital genom aktieteckning. Genom den nämnda s. k. Annell-lagen erhålles härvid viss skattelindring. Jordbrukskassorna erhåller en stor del av sitt kapital genom insatser, som i viss utsträckning tillskjutes genom avdragsgilla ränteåterbärningar. Sparbankerna däremot är för sin normala kapitalbildning helt hänvisade till avsättningen till reservfond av beskattade vinster.

Det kan visas — Svenska sparbanksföreningen har i sitt remissvar anfört exempel härpå — att sparbanker med ett eget kapital, som med små marginaler överstiger sparbankslagens kapitalkrav, även vid en tämligen normal förväntad tillväxttakt skulle bli avsevärt sämre ställda än affärs-

banker i motsvarande läge. Ännu mera betydelsefullt blir detta förhållande om man tar hänsyn till den omstruktureringsriktning mot — i lagens mening — mera riskbetonade placeringar, som är en avsedd effekt av den nya banklagstiftningen. Detta kommer nämligen att ytterligare öka kapitalkraven för många sparbanker.

Om syftet, att skattesystemet skall ge en likartad effekt, skall nås, är det uppenbart, att hänsyn härtill måste tas vid utformningen av sparbankernas skatteregler genom att viss avdragsrätt medges för egenkapitalbildning.

Sparbankerna är allmännyttiga företag och all vinst, med undantag för i sammanhanget obetydliga anslag till allmännyttiga ändamål, stannar hos sparbankerna till säkerhet för insättarna och som grundval för sparbankernas vidare utveckling. Redan nuvarande skattesats betyder i stort sett att ungefär hälften av de medel, som eljest skulle ha gått till fondmedel i stället går till det allmänna. Det skulle med all rätt kunna hävdas att sparbankerna i likhet med hypoteksinstitutionerna borde få åtnjuta skattefrihet för fondavsättningar intill en viss maximigräns. Under alla förhållanden framstår det som självklart och nödvändigt, att sparbank även fortsättningsvis erhåller skattefrihet för fondavsättningar, i den mån sådana är nödvändiga, för att sparbank skall uppfylla lagens krav på det egna kapitalets storlek. Om man över huvud taget kan tala om »skattekraft» hos sparbanker, så saknas sådan i varje fall hos de sparbanker som har svårigheter att fylla dessa krav.

Vad här anförts torde i lika mån vara tillämpligt beträffande hypoteksinrättningar och liknande institutioner.

I: 1037

Som förslaget i propositionen är utformat kvarstår olikheterna i beskattningshänseende mellan ekonomiska föreningar som inte ingår i jordbrukskasserörelsen och svenska aktiebolag. Denna fråga har inte berörts, vilket är högst anmärkningsvärt med tanke på följande uttalande i den promemoria (stencil Fi 1968: 13) på vilken förslaget till de nya bestämmelserna bygger:

»Som tidigare anförts kan det inte från principiell synpunkt anföras något skäl mot en tillämpning av en högre procentsats för en viss grupp av ekonomiska föreningar än för andra föreningar med ekonomiskt syfte. Emellertid bör det i detta sammanhang påpekas att de argument, som år 1947 anfördes för en sänkning av procentsatsen för ekonomiska föreningar i förhållande till då föreslagna 40 %, i dag inte kan anses ha samma betydelse. I 1951 års lag om ekonomiska föreningar har nämligen begreppet ekonomisk förening utformats betydligt snävare än i tidigare författning i ämnet, dvs. i lagen den 22 juni 1911 om ekonomiska föreningar. De typer av föreningar som särskilt uppmärksammades av bevillningsutskottet i betänkandet 1947: 50 (jfr s. 14) kan således numera inte i samma utsträckning registreras som ekonomiska föreningar. Man torde därför kunna göra gällande att samma konkurrensutjämnande synpunkter som här ligger till grund för

förslaget om paritet vid skattesatsen mellan de olika kreditinstituten skulle kunna åberopas för att över lag likställa skattesatsen för aktiebolag och ekonomiska föreningar.»

Det måste vara rimligt att man eliminerar den olikhet i konkurrenshänseende som de olika skattesatserna innebär, detta framför allt med hänsyn tagen till att de ekonomiska föreningarna sammanförts till stora enheter med en helt annan ekonomisk styrka än som var fallet när den lägre skattesatsen för dessa objekt infördes.

Skrivelse

Med anledning av propositionen har till utskottet ingivits en skrivelse från Svenska bankföreningen.

Utskottet

Genom beslut av 1968 års riksdag samordnades rörelsereglerna för affärsbanker, sparbanker och jordbrukets kreditkassor. Den nya banklagstiftningen, som — med vissa undantag — trätt i kraft den 1 januari 1969, innebär att dessa bankinstitut har möjlighet att på likartade villkor driva alla inom bankväsendet förekommande rörelsegrenar. Rörelsereglerna för sparbanker och kreditkassor har i allt väsentligt utformats efter mönster av de bestämmelser som gäller för affärsbankerna. Detta har framför allt för sparbankerna medfört en väsentligt vidgad rörelsefrihet.

Förslagen i propositionen har tillkommit i anslutning till 1968 års riksdagsbeslut och syftar till en likabehandling i beskattningshänseende av affärsbanker, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa och ekonomiska föreningar som ingår i jordbrukskasserörelsen. I denna avsikt föreslås att skattesatsen vid den statliga beskattningen för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa och jordbrukskasserörelsen höjs till 40 % och att sparbankernas rätt till viss avdragsgill avsättning till reservfond slopas. Vidare föreslås att skatteplikt inte skall uppkomma med anledning av den fusion som skett enligt förordningen den 6 december 1968 (nr 575) om fusion inom stadshypoteks- och bostadskreditinstitutionerna.

En förutsättning för att alla bankinstitut skall kunna drivas på i princip likartade villkor är givetvis att skattereglerna för de olika instituten är så utformade att de ger en likartad effekt och alltså möjliggör konkurrens på någorlunda lika villkor.

Såvitt utskottet kan bedöma är propositionen väl ägnad att tillgodose detta syfte. Utskottet anser sig därför böra i princip biträda de framlagda förslagen.

Enligt 10 § 2 mom. förordningen om statlig inkomstskatt utgör f. n. skattesatsen för ekonomiska föreningar 32 % samt för aktiebolag och vissa försäkringsanstalter 40 % av den beskattningsbara inkomsten. Av det ovan anförda framgår att enligt förslaget i propositionen även sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa och de ekonomiska föreningar, som ingår i jordbrukskasserörelsen, fr. o. m. 1971 års taxering skall erlagga statlig inkomstskatt efter 40 %.

I motionen I: 1037 yrkas, att alla ekonomiska föreningar skall vara skyldiga att erlagga sådan skatt efter den procentsats som gäller i fråga om aktiebolag. Till stöd härför framhåller motionären att det, med hänsyn framför allt till att de ekonomiska föreningarna sammanförts till stora enheter med en helt annan ekonomisk styrka än tidigare, finns skäl eliminera den olikhet i konkurrenshänseende som de olika skattesatserna innebär.

Skälet till att en lägre procentsats ursprungligen fastställdes för de ekonomiska föreningarna sammanhängde med att bland de sammanslutningar vilka enligt tidigare gällande lag om ekonomiska föreningar kunde registreras som sådana föreningar kunde finnas åtskilliga som hade små inkomster och vars ändamål inte var att främja medlemmarnas ekonomiska intressen.

Utskottet är medvetet om att de skäl som år 1947 föranledde en differentiering av procentsatsen för aktiebolag och ekonomiska föreningar inte gör sig gällande med samma styrka nu som tidigare. I den promemoria som ligger till grund för förslagen i propositionen framhålls för övrigt att samma konkurrensutjämnande synpunkter, som ligger till grund för förslaget om paritet vid skattesatsen mellan olika kreditinstitut, skulle kunna åberopas för att över lag likställa skattesatsen för aktiebolag och ekonomiska föreningar.

Anledningen till att förslaget i propositionen begränsats till bankinsti-
tuten torde vara att det med hänsyn till den nya banklagstiftningen ansetts särskilt angeläget att åstadkomma skattemässig likställighet mellan dessa institut men att man inte utan ytterligare överväganden velat höja skattesatsen för de ekonomiska föreningarna över lag.

Utskottet förutsätter att Kungl. Maj:t ägnar det av motionären aktualiserade spørsmålet uppmärksamhet och avstyrker därför bifall till motionen I: 1037.

Enligt 29 § 3 mom. kommunalskattelagen äger sparbank f. n. göra avdrag för avsättning till reservfond i den mån avsättningen är nödvändig för att uppbringa sparbankens fonder till det enligt gällande lag i förhållande till sparbankens inlåning erforderliga minsta beloppet eller till det belopp som minst erfordras, om från sparbankens fonder avdras garantifond eller, under de tio första räkenskapsåren efter sparbankens bildande, grundfond. Dessutom får sparbank göra avdrag för bidrag till sparbankernas säkerhetskassa.

Förslaget i propositionen innebär, som tidigare nämnts, att sparbankernas rätt till skattefri avsättning till reservfond slopas.

I motionerna I: 1062 och II: 1225 yrkas att denna rätt skall kvarstå. Till stöd härför åberopar motionärerna bl. a. den olikhet som råder mellan sparbanker och andra bankinstitut i fråga om kostnader för anskaffande av eget kapital. Motionärerna hänvisar till den skattelindring som affärsbankerna genom Annell-lagen åtnjuter i samband med nyemission av aktier och till att jordbrukskassorna erhåller en stor del av sitt kapital genom insatser, vilka i viss utsträckning tillskjuts genom avdragsgilla ränteåterbäringar.

Av propositionen framgår att de nya kapitaltäckningsregler som gäller fr. o. m. den 1 januari 1969 och som utformats enhetligt för samtliga bankinstitut kan beräknas i medeltal innebära en sänkning av kapitalkravet för sparbankerna med 21 procent och att, i de undantagsfall då de nya bestämmelserna medför en skärpning av detta krav, sparbankernas eget kapital och förlagslån väl täcker det ökade kapitalkravet. Intill utgången av år 1973 har sparbank för övrigt möjlighet att tillämpa äldre bestämmelser i fråga om krav på egna fonder och om skyldighet att hålla kassareserv.

Enligt sparbankslagen måste fondbildning äga rum innan nyinlåning sker. Sparbankerna har alltså ingen möjlighet att inlåna mer än den i lagen föreskrivna minimirelationen till fonderna medger. Med hänsyn härtill kan — särskilt mot bakgrunden av att det övervägande flertalet sparbanker saknar garantifonder och till att någon nybildning av sparbanker inte förekommer — ifrågasättas om nuvarande regler om sparbanks avsättning till reservfond har någon praktisk betydelse för sparbankerna.

Även om affärsbankerna kan erhålla en stor del av sitt kapital genom aktieteckning bör uppmärksammas att dessa instituts aktieuddelningar i princip skall ske med beskattade medel och att den skattelindring som en bank åtnjuter vid nyemissioner är till tiden begränsad.

Enligt förslaget i propositionen får sparbankerna under en övergångsperiod av ett år behålla sin nuvarande rätt till avdrag för avsättning till reservfond.

På grund av det anförda saknas enligt utskottets mening anledning biträda motionärernas förslag att låta sparbankerna behålla den möjlighet de nu har att skattefritt bygga upp eget kapital, en möjlighet som varken nu eller enligt förslaget kommer andra bankinstitut till godo. Utskottet avstyrker således bifall till motionerna I: 1062 och II: 1225.

Vissa lättnader i beskattningen har ansetts påkallade för att undanröja hinder för fusioner mellan aktiebolag och mellan ekonomiska föreningar. De ifrågavarande beskattningsslättnaderna, vilka ursprungligen inte avsåg företag som driver penningrörelse, innebär i princip att dotterbolagets tillgångar och skulder vid fusionen övergår till moderföretaget till skattemässiga restvärden, dvs. vid beskattningen nedskrivna värden och att skatte-

pliktig utdelning från det överlåtande till det mottagande företaget inte skall anses föreligga. Skattelättnaderna vid fusion utvidgades 1962 till att omfatta jordbrukets kreditkassor och utsträcktes 1964 till att omfatta även sparbanker. I fråga om sparbanker innebär detta att fusionen inte skall medföra beskattning för realisationsvinst när sådan annars skulle bli aktuell.

Förslaget i propositionen innebär att vid sammanslagningar mellan affärsbanker dessa medges samma skattelättnader som sparbankerna vid fusion.

Bankföreningen har i en till bevillningsutskottet ingiven skrivelse framhållit att vad sålunda föreslagits inte är tillräckligt för att vid sammanslagningar mellan affärsbanker hindra en beskattning som i det särskilda fallet kan bli ytterst betungande. Bankföreningen åberopar därvid att banklagen saknar motsvarighet till aktiebolagens bestämmelser om fusion. En sammanslagning av två bankbolag går i praktiken till så att det ena bolaget övertar det andra bolagets rörelse med samtliga tillgångar och skulder, varefter det överlåtande bolaget upplöses genom likvidation. Om övertagandet sker till bokförda värden medför transaktionen inte någon vinst hos det överlåtande bolaget, och någon inkomstbeskattning av detta bolag behöver därför inte komma i fråga. Däremot måste det överlåtande bolaget erlagga utskiftningsskatt, som kan uppgå till betydande belopp, och detta är i hög grad ägnat att försvåra banksammanslagningar.

Enligt bankföreningens mening är det angeläget att banksammanslagningar som framdeles kan finnas önskvärda inte hindras av ogynnsamma skattekonsekvenser. Föreningen förordar därför antingen att i banklagen införes bestämmelser, motsvarande dem som gäller i fråga om fusion mellan aktiebolag, och att i samband därmed skattelagstiftningen kompletteras med skatteregler, motsvarande dem som gäller vid sådan fusion, eller att Kungl. Maj:t erhåller riksdagens bemyndigande att i förekommande fall efter särskild framställning medge befrielse från utskiftningsskatt vid fusion mellan affärsbanker.

Utskottet har i det föregående understrukit angelägenheten av att de nya skattereglerna ges en sådan utformning att bankinstitutet får möjlighet att konkurrera på lika villkor. Detta innebär naturligtvis att de olika bankinstitutet bör ges samma möjligheter till strukturrationaliseringar. Mot bakgrunden härav kan utskottet i princip ansluta sig till bankföreningens uppfattning att utskiftningsskatt inte bör utgå vid banksammanslagningar, eftersom motsvarande skattebelastning inte uppkommer vid fusioner mellan sparbanker och mellan jordbrukets kreditkassor.

Sammanslagningar mellan affärsbanker torde vara ytterst sällsynta. Såvitt utskottet kunnat finna har sedan 1940-talet endast två sådana sammanslagningar förekommit. Anledningen till att något förslag om civil- eller skatterättsliga regler för fusion mellan affärsbanker ännu inte förelagts riksdagen kan således vara att något behov av sådana regler inte ansetts föreligga.

Bankföreningen har i remissyttrande över den promemoria som ligger till

grund för förslagen i propositionen framhållit att en utveckling mot större bankenheter f. n. pågår både i utlandet och inom det svenska sparbanksväsendet och att en viss ytterligare koncentration inom det svenska affärsbanksväsendet inte bör anses utesluten.

Utskottet förutsätter att Kungl. Maj:t, om en sådan koncentration aktualiseras, kommer att framlägga förslag till åtgärder som möjliggör en lika-behandling i skattehänseende av affärsbanker och övriga bankinstitut vid fusion.

Mot de delar av propositionen som i det föregående inte upptagits till särskild behandling har utskottet inte funnit anledning till erinran.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet
att riksdagen

A) med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 99 antar de vid propositionen fogade förslagen till

1) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

2) förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt;

3) förordning om ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning;

4) förordning om befrielse från skattskyldighet vid fusion inom stadshypoteks- och bostadskreditinstitutionerna, m. m.;

5) förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt;

6) förordning om ändring i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper;

7) förordning om ändring i stämpelskatteförordningen den 21 maj 1964 (nr 308);

B) avslår

1) motionerna I: 1062 och II: 1225;

2) motionen I: 1037.

Stockholm den 4 november 1969

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande

från första kammaren: herrar John Ericsson (s), fröken Ranmark* (s), herrar Lundström (fp), Yngve Nilsson (m), Wärnberg (s), Tage Johansson (s), Gösta Jacobsson (m), Tistad (fp) och Paul Jansson* (s); samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås* (m), Brandt* (s), Engkvist (s), fru Holmqvist (s), fru Nettelbrandt (fp), herrar Kristenson (s), Nyström (s), Eriksson i Bäckmora (cp), Wiklund i Härnösand (s) och Börjesson i Falköping* (cp).

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer

beträffande sparbanks rätt till avdrag för avsättning till reservfond

1) av herr Gösta Jacobsson (m), som ansett

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som på s. 19 börjar med »Av propositionen» och slutar med »och II: 1225» bort ha följande lydelse:

»Av propositionen framgår att avsikten med densamma är att åstadkomma en likabehandling i beskattningshänseende av affärsbanker, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa och ekonomiska föreningar som ingår i jordbrukskasserörelsen. Såvitt utskottet kan bedöma kommer detta syfte, om propositionen antas i oförändrat skick, inte att tillgodoses.

Affärsbankerna och jordbrukskassorna har f. n. och kommer även i fortsättningen att ha avsevärda möjligheter att skattefritt bygga upp ett eget kapital, affärsbankerna genom sin rätt att under en tioårsperiod åtnjuta avdrag för utdelning på nyemitterade aktier och jordbrukskassorna genom insatser, vilka i betydande utsträckning tillskjuts genom avdragsgilla ränteåterbäringar.

Sparbankerna har hittills enligt föreskrift i 29 § 3 mom. kommunalskattelagen haft möjlighet att med obeskattade medel bygga upp ett eget kapital genom avsättning till reservfond. Denna bestämmelse skall enligt förslag i propositionen utgå. Sparbankerna är alltså i fortsättningen hänvisade till att skaffa eget kapital uteslutande med beskattade medel. Detta är enligt utskottets mening inte ägnat att främja en konkurrens på lika villkor mellan bankinstituten.

Sparbankerna är allmännyttiga företag och all vinst, med undantag för obetydliga anslag till allmännyttiga ändamål, stannar hos sparbankerna till säkerhet för insättarna. Det framstår därför som mycket skäligt att sparbankerna får behålla sin rätt att göra skattefria fondavsättningar i den mån det erfordras för att de skall kunna uppfylla lagens krav på storleken av eget kapital.»

dels att utskottet under punkterna A 1 och B 1 bort hemställa,

»att riksdagen — med anledning av motionerna I: 1062 och II: 1225 och med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 99 icke kunnat av riksdagen oförändrad antagas — antar vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) med den ändringen att 29 § 3 mom. erhåller följande lydelse:

29 §.

3 mom. För sparbank må avdrag ske för belopp, som avsatts till reservfond, i den mån avsättningen är nödvändig för uppbringande av sparbankens fonder till det enligt gällande lag i förhållande till sparbankens inlåning erforderliga minsta belopp eller, i förekommande fall, till det belopp, som skolat minst erfordras, därest från sparbankens fonder avdragits säkerhetsfond eller, under de tio första räkenskapsåren efter sparbankens bildande, grundfond. Sparbank må jämväl åtnjuta avdrag för bidrag till sparbankernas säkerhetskassa.

Sparbankernas säkerhetskassa — — — till sparbankerna.

Sveriges allmänna — — — inrättningens skulder.

Stadshypoteksförening må — — — föreningens skulder.»

beträffande skattesatsen för ekonomiska föreningar

2) av herrar Gösta Jacobsson (m) och Magnusson i Borås (m).